

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XXV. évfolyam
2024. március

Fontos döntésekkel zárult az elnökségi ülés

Az idén első alkalommal február 6-án ült össze a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet elnöksége. Dr. Németh István elnök által javasolt napirendi pontokat az elnökség elfogadta, amely fontos döntéseket hozott: a többi között a halárák meghatározásáról, a közgyűlés időpontjáról, az új és kilépő tagok elfogadásáról, és nem utolsósorban a marketingprogramokról.

Az ülés első napirendi pontja keretében Timmel Ede az ügyvezetés tennivalóiról, a szakmaközi szervezet pénzügyi helyzetéről számolt be. Az ügyvezető igazgató elmondta, hogy a szövetség gazdálkodása stabil. A tagdíj bevételekből befolyó 17 millió forint a szakmaközi szervezet éves működtetéséhez szükséges, a különböző programok végrehajtásához pedig az Agrárminisztérium biztosít forrásokat. Mivel a szaktárca támogatása mintegy tízmillió forinttal kevesebb a két évvel korábbi összegnél, így az idei évben csak szoros gazdálkodási tervet lehet megvalósítani.

Timmel Ede a programokkal kapcsolatban kiemelte, hogy a tervezett víziállat egészségügyi tanfolyam iránt igen nagy az érdeklődés, a 40 hely már betelt, így sikeres tanfolyam megtartására van lehetőség. Az ügyvezető igazgató elmondta, hogy Kazahsztán kormánya halas kapcsolatot keres Magyarországgal. A MA-HAL tagjai közül Rideg Árpád már korábban felvette a kapcsolatot a kazah partnerekkel, ezért erre további együttműködés szervezhető. Ehhez kapcsolódóan hangzott el, hogy egy platformot kell nyitni a szervezetnek az exportlehetőségek bővítése, erősítése érdekében. Az ügyvezetés kérte a tagságot a tavaszi halkészlet felmérésére – az ülés időpontjára még gyenge volt a visszajelzés –, mivel a tagságnak is érdeke, az adatalapú gazdálkodás fejlesztése, mert enélkül nem tudja a szervezet a tagság érdekeit kellő hatékonysággal képviselni.

Az ügyvezető igazgató a marketingtevékenységgel kapcsolatban arról is beszámolt, hogy a MOHOSZ-szal közös Marketing Kft. tavaly nem jutott bevételhez, így saját tőkéjét emésztí fel a mű-

gyasztást ösztönző kampányát, amelyben a kft.-nek is jut szerep az AMC-vel kötött együttműködés keretében. Itt hangzott el az is, hogy a korábbi években népszerű halászbált ismét életre kell kelteni, meg kell szervezni, mert a tagságnak hiányzik ez a rendezvény. De igény van a középvezetők szakmai értekezletére is, amelynek megrendezésére szintén sort kerít a szervezet vezetése. Az ügyvezető igazgató végezetül arról is beszámolt, hogy a ponty teljesítményvizsgálata az idén folytatódik, nyolc helyszínen értékelik, minősítik az adott pontyfajtát.

FOTÓK: HAJTUN GYÖRGY

Az elnökség teljes létszámában jelen volt: (balról) Horváth Ferenc, Radics Ferenc, Kovács Zoltán, Szilágyi Gábor, Puskás Nándor, Halasi Kovács Béla, Urbányi Béla, Timmel Ede, Németh István, Szűcs István és Balogh József

ködtetésére. A kft. megjelentette a Halételek című szakácskönyvet, amelynek nagy sikere van, ezért az idén a bővített kiadás is megjelenik.

A marketingpénzekkel kapcsolatban elhangzott, hogy az Agrármarketing Centrum idén indítja a „Kajp rá!” halfo-

A második napirend keretében Németh István értékelte a 2023. évi karácsonyi időszakra vonatkozó piaci helyzetet. A szervezet elnöke elmondta, hogy az ünnepi időszakban bár kevesebb mennyiségű hal fogyott a megszokottnál, az árbevétel azonban a tavalyihoz képest

▶ hasonló szinten mozgott. Az látszik a piacon, hogy a fogyasztók drágának tartják a hal, haltermékek árát, és nehezen fogadják el az áremelést. Holott a haltermelők is nehezen tudják a költségeiket az átadási árban érvényesíteni, mert a kiskereskedelmi láncoknál alig lehet áremelést érvényesíteni. A fogyasztónak viszont a kiskereskedelmi láncok által diktált, az átvételi árhoz képest 100 százalékkal is megnövelt árakat kell megfizetniük. Az elnök hangsúlyozta, hogy a MA-HAL nem emeli az árakat, és abban is történt egyeztetés, hogy a MOHOSZ tavaszi horgászpiaci ártárgyalásán milyen halárakat javasoljanak.

Az elnökségi ülés után, a MOHOSZ és a MA-HAL közötti stratégiai partnerség keretében február 22-én megállapodás született a III. nyaras (piaci) ponty tavaszi (február 22. és április 30. közötti) szezonális árával, illetve az egyes további halfajok támogatható árával kapcsolatban. Az ártárgyalás során hozott közös kompromisszumok kialakítását elsősorban a tavalyi évhez képest lényegesen kedvezőbb alakult időjárási helyzet, valamint a takarmányárak csökkenése, illetve az ebből adódó termelői és felvevőpiaci helyzet befolyásolta. Idén az árak meghatározása a tavalyihoz hasonló módszerrel, két csoportban, a mennyiség/távolság korrekció szerint történt meg.

Az elnökség egyhangú szavazással döntötte el, hogy a MA-HAL tavaszi közgyűlését május 8-ra a megszokott helyszínre hívják össze. A közgyűlés napirendi pontjait a későbbiekben határozzák meg. Itt kell megemlíteni azt is, hogy *Halasi Kovács Béla* külkapcsolatokért felelős elnökségi tag – miután távozott a MATE-AKI-HAKI vezetői posztjáról – lemondott az elnökségi tagságáról. Az elnökség azzal fogadta el a lemondást, hogy *Halasi Kovács Béla* a jövő évi tisztújításig képviseli a FEAP-ban a MA-HAL-t. Az elnökség úgy döntött, hogy *Halasi Kovács Béla* mellett *ifj. Lévai Ferenc*et is delegálja az európai szövetségbe, mivel várhatóan ő veszi át a lemondott elnökségi tag feladatkörét. *Ifj. Lévai Ferenc* nem ismeretlen a FEAP-ban, mivel a MA-HAL jogelődje, a Haltermosz képviseletében hét évet már dolgozott a nemzetközi szervezetben.

A negyedik napirendi pont keretében új tagok felvételére került sor. *Németh István* elnök négy új tagfelvételi kérelmet terjesztett elő, így *Újhelyi Roland* és *Rémes Árpád Csaba* egyéni vállalkozókét, a *Jónás Fish Kft.* és a *MATE Tangazdaság Nonprofit Kft.* kérelmét. Az elnökség egyhangú szavazással fogadta el a jelentkezőket. Két kilépőről is döntöttek, akiket töröltek a tagi névsorból.

Külön napirendi pontban tárgyalták a 2024. évi MA-HAL által szervezett prog-

ramokat, amelyeket *Timmel Ede* terjesztett elő. Az ügyvezető igazgató két rendezvény tervezetéről számolt be, így a 48. országos halfőző versenyről, és a Csehországba szervezendő szakmai útról. Az országos halfőző verseny helyszínére az idén Kaposvár lehet az esélyes, amennyiben a rendezvényre szánt költség elegendő. *Németh István* bízik abban, hogy *Szita Károly*, Kaposvár polgármestere kedvező választ ad a helyszín bérleti díját illetően. Ugyanakkor az is elhangzott, hogy a költségeket csak úgy lehet csökkenteni, ha a halfőző versenyt más, nagyobb közönséget vonzó, például vadfőző versennyel kötik egybe. Egy másik javaslat szerint érdemes volna gondolkodni azon, hogy két évente rendezzék meg ezt a versenyt, mert így két éves költségvetést lehetne egy alkalommal felhasználni. Az elnökség döntött arról is, hogy az idén megszervezik azt a szakmai tanulmányutat, amelynek során a tagság Csehország legnagyobb haltermelő régióját ismerhetné meg. A tanulmányutat Trebonyba szervezik, mégpedig az ottani halfesztivál időpontjára. A részvételre önköltségi alapon van lehetőség.

Az egyebek napirend keretében *Balogh József*, a MA-HAL tiszteletbeli elnöke javaslatot tett a halászati ágazat szakmunkásképzésének újraélesztésére. Mint mondta, évek óta napirenden szerepel ez az igény. Ezzel kapcsolatban az elnökség is megtudta, hogy „nyitott kapukat döngetnek”, mert *Prof. Dr. Urbányi Béla*, a MATE egyetemi tanára már előrehaladott tárgyalásokat folytatott a kaposvári egyetemmel a felnőtt szakmunkásképzés elindítása érdekében. Remélhetően ez év őszére már lesz eredménye a tárgyalásoknak. *Dr. Szűcs István* elnökségi tag csatlakozva az elhangzottakhoz elmondta, hogy a debreceni egyetemen könnyebben megoldható a képzés beindítása, mert ott az infrastruktúra és az oktatógárda is rendelkezésre áll.

Urbányi Béla az ülés előtt véleményezésre mindenkinek elküldte azt a dokumentumot, amely a jól kivitelezett, okoszerű halgazdálkodási tevékenység védelmében a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Akvakultúra és Környezetbiztonsági Intézet, a Magyar Országos Horgász Szövetség és a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet egységes állásfoglalását tartalmazza. Az elnökség abban állapodott meg, hogy ez a nyilatkozat fontos megállapításokat tartalmaz, és a jelenlegi dokumentum jó alapanyaga egy közérthetőbb, rövidebb változatnak.

H. GY.

Hibaigazítás

A Halászati Lapok 2024. februári számában a „Nehéz, de eredményes időszakot zártak Ráckeven” című cikkünkben sajnálatos módon névelírás és képcseré történt.

A leadben leírtakkal szemben a rendezvényen a MOHOSZ-t nem *Csiszár Erika*, hanem *Csizmár Erika* igazgató asszony képviselte. Az „Együtt a szövetség új vezetése” képaláírással szereplő képen a tisztújítás előtti elnökség szerepel, most közöljük a tavaly decemberi fotót.

Ezúton kérünk elnézést a hibáért.

Időben jelez Walise, az okos bója

Magyarországon és Európában is egyedülálló vízminőség-monitorozó és korai előrejelző rendszert mutatott be februárban a 30. FeHoVa kiállításán az MBH Bank Agrár- és Élelmiszeripari Üzletága, valamint szakmai partnere, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet. A teljes egészében hazai fejlesztésű rendszer egyik legfőbb előnye, hogy a tavakban segít előre jelezni a tömeges halpusztulást kiváltó oxigénhiányos állapotot, ezáltal lehetőséget adva a megelőző beavatkozásra. Emellett eredményesebb gazdálkodást tehet lehetővé, és alapját jelentheti a fenntarthatósági célok megvalósíthatóságának is.

Hazánkban a 2022-es adatok szerint a haltermelés céljából üzemeltetett tóterületek nagysága csaknem 26 700 hektár volt, amelyen évente mintegy 20-22 ezer tonna halat termelnek – döntő mennyiségben pontyot –, ennek 80 százalékát az Alföldön és a Dél-Dunántúlon, a legnagyobb mennyiségben Bács-Kiskun, Jász-Nagykun-Szolnok és Hajdú-Bihar vármegyében. „A halászat és a halgazdálkodás 2022-ben 20,8 milliárd forint értéket állított elő. Az időjárási körülmények – például az aszály – hatására, és a halastavak állapota miatt azonban minden gazdaságban előfordulhat halpusztulás. Egy-egy ilyen havária az állomány 5-15 százalékát is érintheti a töegységekben, jelentős károkat okozva. A termelés és az ellátás biztonságának fenntartása, valamint a halastavak környezeti értékének megóvása szempontjából tehát rendkívül fontos feladat a vízminőség nyomon követése” – hangsúlyozta dr. Mezei Dávid, a hitelintézet agrár- és uniós kapcsolatokért felelős vezetője és Timmel Ede, a MA-HAL ügyvezető igazgatója.

latokért felelős vezetője és Timmel Ede, a MA-HAL ügyvezető igazgatója.

Az ESH Kft. terméke a Walise autonóm profilozó bója, amely egyedülálló módon, centiméteres felbontásban is képes vizsgálni a felszíni vizek teljes vízoszlopát. Az innovatív szerkezet energetikailag önálló, és akár a teljes szezonban emberi felügyelet nélkül tud működni, éjjel-nappal. Szükség esetén pedig jelez, riaszt, és ha kell, be is avatkozik, hogy időben meg lehessen tenni a szükséges lépéseket a halpusztulás elhárítására. A rendszer például a levegőztetés szabályozását végző berendezések vezérlésébe is beköthető. Üzemeltetése és karbantartása egyszerű, vízen elvégezhető.

A bója a kármegelőzés mellett biztonságosabb és eredményesebb gazdálkodást tehet lehetővé azáltal, hogy valós időben és élőlunkaigény nélkül láthatóvá teszi a vízben zajló folyamatokat, így a halgazdálkodás és a környezeti szélsőségek hatásait is. Mindemellett tényszerű alapja lehet a fenntartható gazdálkodást megalapozó fejlesztési célok meghatározásának, és e célok adatokkal való alátámasztásának is. A bóját 2023-ban olyan nagyobb vizeken tesztelték, mint a Kis-Balaton, a Velencei-tó, a Mácsonkai-víztározó és a Dinnyési-halgazdaság termelőtava, mindezekon túl sok egyéb helyszínen is kipróbálták. A validálások pozitív eredményeként az idén már megnyílnak a lehetőség a Walise piaci bevezetésére is, átalakítva pedig az agrárium olyan területein is használható, mint a szántóföldi növénytermesztés vagy a szőlészetek.

„Ez a rendszer komoly segítséget jelenthet azoknak a tavi és természetes vízi halgazdálkodóknak, akik sikeresen és fenntartható módon kívánnak megfelelni a klímaváltozás kihívásainak, valamint a piac

(Folytatás a 8. oldalon)

Miután az ESH Kft. belépett a MA-HAL tagjainak sorába, egy rövid interjúra kértük Szabó Ferencet, az okos bóját megalkotó cég fejlesztési igazgatóját.

• **Igazgató úr, bemutatná a céget?**

– Egy olyan kaposvári termékfejlesztő és gyártó mérnöki vállalkozás vagyunk, akik magas rendelkezésre állású, kis karbantartási igényű eszközöket és azok hálózatait készíti kihívásokkal terhelt környezetekbe. Hétköznapi nyelvre fordítva, ahogy a természeti környezetünk változása és a globalizált verseny egyre erősebb hatással van sok vállalkozás életére, egyre több környezettel összefüggő és működés-automatizálási megoldást kellett létrehozunk az egészségügytől a tömeg-logisztikán át a tengeri-fúrótornyokig. Mivel kollégáink többsége a vizes közösség aktív tagja – horgászok, evezősök, hajósok – egyre több szó esett ezen technológiai lehetőségek hazai halas- és horgásztavak védelméről. A beszélgetéseket egyfajta elhivatott elhatározások követték, így az elmúlt években jelentős időt és energiát fordítottunk a lehetőségek feltárására. Sokat beszélgettünk a téma neves kutatóival, vezetőivel és a terepen dolgozókkal. Mindezek eredményeként létrejött egy komoly technológiai eszköztár, mely kellő rugalmasságával széleskörűen lehet alkalmas a közösség fenntartható működésének és gazdálkodásának támogatására.

• **Miért csatlakoztak a szakmaközi szervezethez?**

– A MA-HAL szervezetében jelenik meg az legmagasabb szintű szakmai és gazdálkodói közösség, amely európai szinten is jelentős eredményeket ért el innovatív gondolkodásával, technológiák létrehozásával és elterjesztésével. Ez, és a mögötte levő személyes történetek, számunkra, innovatív technológiákkal foglalkozók számára nagyon inspirálóak! A természet és a halak szeretetén túl az innováción keresztül megjelenő munka és tudásmegosztás olyan értékek, melyeket mi magunk is vallunk és amely szinte mágnesként vonz minket. Csatlakozásunkkal szeretnénk a nálunk felhalmozódott mérnöki tudást és modern technológiai kompetenciát megjeleníteni a MA-HAL közösségében, hogy az általuk folytatott munka és tudás az új kihívásokra megjelenő új technológiákkal tovább erősödhessen és tovább vihesse a közösség hírnevét. Köszönjük a nyitottságot és a csatlakozási lehetőséget!

• **A Walise okos bója révén milyen technológia jött létre?**

– A halas- és horgász közösség jelzéseire egy, a felügyelet és működés automatizálást a természetes vizeken is megalapozni képes monitoring és beavatkozásba illeszthető technológia jött létre. Ez alkalmas lehet a teljes vízoszlop rétegzett monitoringjától kezdve, a tavon történő események hatásának valós idejű megfigyelésére. Alkalmas jelezni, riasztani és akár elektromos berendezéseket indítani.

(H-n)

„Amikor akasztják a hóhért”

Hajtun György 46 éve újságíró. Kacsaringós, küzdelmes életút van mögötte, de most, 70 év felett is aktívan dolgozik, szinte semmit nem veszített a lendületéből, széles látóköréből és tudáséhségéből. Ma is mindenre kíváncsi, és arra törekszik, hogy a cikkeivel jó szolgálatot tegyen. Szakmáját ma is kellő alázattal műveli, amit az is igazol, hogy 25 éve írja és szerkeszti a Halászlati Lapokat. Vele beszélgettem.

• **Miután a mi kapcsolatunk régóta, több évtizede baráti is, ezért a cikkben sem tudlak magázni.**

– Én sem gondoltam, hogy tegyük hivatalossá a beszélgetésünket, annál is inkább, mert igen ritkán voltam én az interjúalany, erre mondják – ahogy a címet is adta – hogy akasztják a hóhért.

• **Hol kezdjük a beszélgetést? A gyermekkortól?**

– Nem gondolnám, de ha már rákérdeztél, nem titok, hogy Csepelen nőttem fel. Szüleim tehetséges emberek voltak, édesanyám grafikusművész, édesapám sakkmeister, sakkszakíró, újságíró, szerkesztő. Bizonyára apámtól örököltem az újságírói hajlamomat, ugyanis a sakk, és a képzőművészet nem vonzott. Mint ahogy a nővéremet és a húgomat sem (hárman vagyunk testvérek), mert Mária nővérem az informatika világában alkotott nagyot, míg Zsuzsa húgom zongoraművész tanárként dolgozott, és dolgozik ma is. Mindketten kiválóak a maguk területén, büszke vagyok rájuk. Összetartó család a miénk, a szüleink nagyon jó érzékkel neveltek minket, ahogy mondani szokás, ahol szelíd a fegyelem, ott könnyű az engedelmesség. Amikor már nagyobb lettem, és az iskolákban az osztálytársakat megismertem, gyakran elcsodálkoztam azon, hogy milyen családi életek, körülmények vannak. Nálunk nem volt erőszak semmiért, mindenki azt tehetta, amit akart, persze a jó értelemben. Az volt mindig a fontos, hogy tanuljunk, fejlődjünk, legyenek céljaink, legyünk kíváncsiak a világra. Én ma is így élem a mindennapjaimat.

• **Ne titkoljuk el, hogy sportoltál. Mit kaptál a cselgáncstól?**

– Nagyon sokat, mondhatni életfilozófiát. Egyrészt a 13 évi versenyzés során belém ivódott a küzdeni tudás, a kitarás, és az, hogy leginkább magadra számíthatsz. A cselgáncs magányos műfaj, a tamin nem a másikat, hanem önmagadat kell legyőzni. Szerencsés voltam, mert két jó edzőm volt. *Kaszás Sándor*, Sumi a második apám volt, tőle tanultam meg az alapokat, a technikát, a küzdeni tudást,

míg *Andrássy Laca* már a felnőttkori versenyzésemet segítette. Látod, itt is hű maradtam magamhoz, mert elvégeztem a Testnevelési Főiskola edzői szakát, és hét éven keresztül a Bp. Spartacus cselgáncs szakosztályánál dolgoztam utánpótlás edzőként. Én is megpróbáltam felsőfokon tanítani, több korosztályos bajnokot tudtam felnevelni. Adni jó, a tudást is, mert ebből lesz a siker. Ma már, hetven fölött csak az maradt meg a sportolásból az érmek, és emlékek mellett, hogy itthon van egy kis konditermem a garázsban, itt edzegetek.

• **Kérdezhetlek még a családról?**

– Csak annyit mondanék, hogy két fiam született, ma már ők is szülők, és egy-egy unokával ajándékoztak meg engem. Sajnos, az édesanyjuk – az első feleségem – már elhunyt. A harmadik házasságomban élek, feleségem két lányától már négy unoka született. A lányokkal szülői a kapcsolatom. Mondhatom tehát, hogy boldog kiegyensúlyozott nyugdíjas életem van.

• **Azért ne szaladjunk el ennyire. Mikor kezdted az újságírást?**

– Éppen 46 éve, 1978-ban. Elvégeztem az újságírói akadémia gazdaságpolitikai szakát. Az újságírói pályám kezdetén üzemi lapokban tanultam meg a szakmát, szép időszakom volt. Ez ma már nem lehetséges, mert az üzemi lapok, amelyekben műhelymunka is folyt, megszűntek. Jómagam, több kitérő után, de mindig a pályán mozogva, 1993-ban kerültem a Napi Gazdaság című, akkor indult napilaphoz. *Dankó Ádám* főszerkesztőnek ma is hálás vagyok, mert egyrészt megkaptam az agrárágazatot, mint rovatot, másrészt beletanultam a napilapos újságírói tempóba. Az agrárújságírásban kiteljesedett a pályám, különösen a Magyar Mezőgazdaság hetilapnál eltöltött 16 év alatt. Itt tettem szert igen széles körű kapcsolatrendszerre, és tanultam meg a mezőgazdaság egyes ágazatainak a működését. Valójában ez felér egy egyetemi képzéssel, mivel a szakmák legkiválóbb szakembereit ismerhettem meg, akiktől ma is sokat tanulok. Innen, a Magyar Mezőgaz-

daságtól mentem nyugdíjba, de ma is írhatok nekik cikkeket. És a Magyar Mezőgazdaság mellékleteként jelenik meg immár 25 éve a Halászlati Lapok, amely a Magyar Akvakultúra és Halászlati Szakmaközi Szervezet havonta megjelenő hírlevele. Büszkén mondhatom, hogy 25 éve szinte egyedül írom, szerkesztem a lapot, több mint ezer halászlati témájú cikk jelent meg a nevem alatt.

• **Tudom, hogy szereted a halat...**

– Igen szeretem, nem csak főzni, enni, hanem cikket írni róla. A halászlát igen nehéz mesterség, sajnos, idehaza nem becsülik meg eléggé a kis ágazat erőfeszítéseit. De sokat tettem azért, hogy országosan ismertté váljon a halászlati ágazat élete, munkássága, törekvései. A Halászlati Lapok a szívem egyik csücske, míg a másik az Agrárium magazin, amelynek szintén én vagyok a főszerkesztője, immár három éve.

• **Elérkeztünk a beszélgetésünk legfontosabb részéhez: idén februárban volt 25 éves a Halászlati lapok, mely időszak 300 lapszámot, közel 2500 oldalt foglal magában. Mindennek a motorja, szerkesztője Hajtun György kolléga. Hogy kezdődött a Halászlati Lapok története?**

– A Halászlati Lapok története 1998 őszére nyúlik vissza. Mint parlamenti tudósító találkoztam először *dr. Orosz Sándorral*, akkori országgyűlési képviselővel, az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának az elnökével. Sok mindenről beszélgettünk, sok témában írtam cikket, és kialakult egy jó munkakapcsolat. 1999-ben Bábólnán volt az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának a kihelyezett ülése. Hazautazásra *Orosz Sándor*, aki akkor a Haltermoszlát igazgatója is volt, felajánlotta a szolgáltatási autóját, így 2 órai utazás során felmerült az ágazati lap igénye és ötlete, mely szószólója lehetne az ágazat híreinek. Az ötletemet *Sanyi* támogatta, és a Haltermoszlát akkori elnökségével elfogadtatta, így a Magyar Mezőgazdaság mellékleteként 2000 februárjában jelent meg a Halászlati Lapok első száma.

• **Hogyan tettél szert ilyen szerteágazó tudásra a halászlát területén?**

– Mint már említettem, 1993-ban indult a Napi Gazdaság című napilap, aminek köszönhetően belecsoporttam a mezőgazdaság világába. Nem sokat értettem ehhez a területhez, de olyan szakemberekkel találkoztam, akiktől megtanulhattam a szakmát. A halászlati tudás meg-

szerezése sem volt egyszerű, sőt kimondottan nehéz volt, a mai napig tanulom a „halas” szakmát. Mindig is kíváncsi voltam, vágytam a tudásra és valloam az élethosszig tartó tanulás fontosságát. A szövetség elnökségi ülésein a kezdetektől részt vehettem, az elnökség és a szövetség tagjaitól nagyon sokat tanultam. Nagy tudású kollégáktól „loptam el” a tudást, nehéz volna röviden felsorolni a kiváló szakembereket, és csak a teljesség igénye nélkül említeném meg *Csoma Antal, Tölg István, Woynárovich Elek, Orosz Sándor, Horváth László* tanár úr és felesége, *Gizike, Prof. Horn Péter, Balogh József, Németh István, Sztanó János, Szabó József, Lévai Ferenc, Urbányi Béla, Radics Ferenc, Radóczy János, Kozák Balázs, Szilágyi Gábor, Szűcs István, Váradai László* nevét. Biztos, hogy kihagytam jó néhány kollégát, tőlük elnézést kérek. Nagyon kötődök a halászathoz, elsősorban az ágazatban dolgozó szakembereken keresztül.

• **Hogyan készültek a cikkek, miként választottad meg a témákat?**

– A Halászati Lapokban a cikkek 80 százalékát, nagyságrendileg több mint ezer cikket írtam. A Lapoknak ma is az a küldetése, hogy korrekt módon tájékoztasson az ágazat, és a velünk szoros kapcsolatban lévő hatóságok, szervezetek aktuális munkájáról, az elért eredményekről, a problémákról és a kihívásokról. Fontos, hogy mindenki, a gumicsizmás halásztól az érdekképviselet vezetéséig megszólaljanak. Nehéz széles spektrumot havonta nyolc oldalon megjelentetni, de mindig törekedtem erre. Meg kellett tanulnom, mi az, hogy hipofízis, hogyan működik a halkeltetés, a lehalászás, vagyis megtanultam a szakma terminus technicus alapjait. Az írás lényege a jó kérdésfeltevés. Jó kérdést akkor tudsz feltenni, ha felkészülsz a témából, így aztán Horváth professzor vagy Horn akadémikus is partnerének tekintett, amikor riportot készítettem velük. Ez számomra sikerélményt adott.

• **Voltak-e nehézségek, mi adott motivációt, hogy tovább lépjél?**

– Belső nehézségek nem voltak, mert most is 3 lapszámnyi témám van, mindig jönnek az újabb és újabb információk. A MASZ kiválása a Haltermoszból egy nehéz időszak volt, mert szomorúan vettem tudomásul, hogy az ágazatunk megszűnt lett. Tehetetlenül néztem az ágazat vergődését, és boldoggá tett, amikor a két szervezet ismét egyesült. Az összefogás híve vagyok, ezért is tartottam bölcs döntésnek az ágazat érdekképviseletének egy szervezetbe való tömörítését. Nyitott ember vagyok, meghallgatom mások vé-

leményét, és bárki elvárhatja tőlem, hogy én is elmondjam a véleményemet. Ez sokszor konfliktusokat eredményezett, aminek eredőjeként volt olyan időszak, amikor csupán 4 oldalon jelent meg a lap, amit egy picit büntetésként éltem meg. De őszintén mondom, és a más ágazatokból jött impulzusok megerősítettek abban, hogy a Halászati Lapok jelentősen, pozitívan növelte a magyar halászati ágazat társadalmi megítélését, elfogadottságát. Ma már a döntéshozók is kíváncsiak az ágazatban történt eseményekre, és mindig szívesen fogadják az ágazati eseményekre való meghívást. Itt jegyezném meg azt is, hogy az Agrárminisztérium is fontosnak tartja a lap megjelenését, különben nem adna a megjelenéséhez pénzügyi támogatást. A halat szerető, de nem a halászokban dolgozók is

Hajtun György

szereztek-szeresznek naprakész ismereteket és információt a Halászati Lapok elolvasásával, hiszen a problémákat és a sikereket egyaránt bemutatom.

• **Voltak-e kedvenc riportalanyaid?**

– Minden riportalany kedves nekem. Nem tudok megnevezni személyeket, valloam, hogy tisztességesen és őszintén kell beszélni és kérdezni. Ha ezeket az attitűdöket a riportalanyok is magukévá teszik, akkor abból jó cikk születik. Nekem, mint főszerkesztőnek fogékonyak kell lennem a kritikákra, az újra és újdonságra, és arra alapozva lehet jó színvonalú riportot készíteni.

• **Érzelhető, hogy az elmúlt időszakban a Halászati Lapok témái között megjelentek a horgász témájú cikkek is. Mennyire tudatos ez vagy mennyire véletlen?**

– A Halászati Lapok indulásakor Orosz Sándor mondta, amit a mai napig magaménak vallok: a horgászok a legfontosabb partnereink, akikre mindig számíthat a halászati szakma. Persze a korábbi években a két szektor együttműködését és kö-

zeledését gátolták a vélt vagy valós személyi ellentétek. Az elmúlt évtizedben olyan változások történtek a horgászat menedzsmentjében, aminek a horgászat társadalmi súlya kiemelkedően megnövekedett, köszönhető *dr. Szűcs Lajosnak* és *dr. Dérer Istvánnak*. Ebből nekünk, halasoknak is tanulnunk és okulnunk kell. A MA-HAL mostani vezetősége pozitívan változtatta meg a kapcsolatát a horgászokkal, és dr. Németh István elnök vezetésével a szakma felismerte a kooperáció jelentőségét, fontosságát. Ebből mind a két szektor csak profitálhat, a problémáink hasonlóak, és csak egymást segítve tudunk előrelépni, fejlődni, sikeresnek lenni.

• **Van-e benned bárminemű keserűség az elmúlt 25 év miatt?**

– A kérdés provokatív, de jogos. Sokszor kaptam érdemtelenül bírálatokat, és úgy gondolom, hogy méltatlanul minősítették egyesek a Lapok tartalmát, szakmai színvonalát. De a 25 év a bizonyíték arra, hogy a véletlen vagy szándékos buktatókat átlépve vagyunk és létezőnk. Az azért fájó, hogy a szakma kevésbé ismerte el a Halászati Lapok történelmi szerepét abban, hogy az érdekképviseleti munka a mai színvonalra emelkedhetett. Lévai Ferencet idézem: aki nem szerepel a médiában, az nem is létezik. Úgy gondolom, hogy a Magyar Mezőgazdaság segítségével elhoztuk a fényt az ágazat szereplőinek, kinyitottuk a média kapuit, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy ez a GDP szempontjából ugyan kicsi, de életmódunk, egészségmegőrzésünk szempontjából nagyon is fontos ágazat áldozatos, nehéz munkáját a társadalom megismerje. Az én munkámról azonban ez utóbbit még nem mondhatom el.

• **Hogy látod a Halászati Lapok jövőjét?**

– Amíg az ágazatnak van jelene és jövője, addig a Halászati Lapoknak is van létjogosultsága. Újabb és újabb ismeretek kerülnek napirendre, a szakma is változik, új cégek és vállalkozók jönnek a szakmába, akiknek a tájékoztatása elemi kötelességünk. Remélem, hogy ezeket a vállalkozókat a Halászati Lapokon keresztül is lehet az érdekképviselet felé terelni. Az élet felgyorsult, sokszor nincs időnk személyesen értekezni. Az írott sajtónak nem járt le az ideje, ma is felértékelődik a jelentősége, ezért kell az újságírást hitelesen, szakmailag megalapozottan végezni.

• **Gyuri, az ágazat nevében köszönjük Neked az elmúlt 25 évet, kívánunk Neked sok-sok jó témát, kiváló riportalanyokat, és mindenhez sok erőt és egészséget!**

URBÁNYI BÉLA

Egy kivételesen gazdag, eredményes életpálya

Regénybe és nem cikkbe illő az a gazdag életút, amit dr. Váradi László megélt, és gyorsan tegyük hozzá, hogy még ’hál Istennek, egyáltalán nincs vége. Az életút aranyoldalai tovább íródnak, mert a szerzője bár betöltötte a 75. életévet, de még korántsem gondol a nyugdíjazásra, az otthonülő nyugdíjas időtöltésre. Ismerve őt, nehéz utazótáská, kisbörönd nélkül elképzelni, ma is sokat utazik, hiszen több nemzetközi feladata van, mint aktív korában, a HAKI igazgatójaként volt. Váradi Lászlóval felidéztek a múltat, a jelent, és az elért eredményekről is beszélgettünk.

• Kedves Laci, régi kapcsolatunk miatt hagyjuk el a magázódást. Nekem már van némi ismeretem a pályád kezdetéről, de biztosan tudsz újat mondani az iskolai végzettségedről, a pályád mozgatórugóiról.

– Mindenekelőtt köszönöm az érdeklődésedet, ritkán kérnek fel arra, hogy az életemről beszámoljak, annál is inkább, mert még korántsem érzem, hogy lezárult volna a szakmai karrierem. Gyerekkorom Sarkadhoz kötődik, ahol elsősorban a Fekete Körös miatt a vizeknek mindig is nagy szerepe volt az ott élő emberek életében. Így az öntözés, a rizstermesztés és a halászat az én szememmel nézve a vidéki élet meghatározó része volt, de a Fekete Körös örvényei és árvizei megtanítottak, hogy a víz az úr. Ma is tisztelettel tudok beszélni, gondolkodni az életet adó, azt biztosító vízre. Közülük a Gyepes csatornához, ahová nyáron gyakran lejárunk horgászni, télen korcsolyázni. Az érdeklődésem azonban egyre inkább a műszaki témák irányába fordult. Így jó kompromisszumnak bizonyult, hogy középiskolai tanulmányaimat a budapesti Bánki Donát Gépipari Technikum mezőgazdasági gépészeti szakán kezdtém el. Sajnos ez a szak még a tanulmányaim alatt megszűnt, de érettségi után visszatértem az agrárgépészethez, és tizenegy hónapos katonai szolgálat után a Gödöllői Agrártudományi Egyetem (GATE) gépészmérnöki karán tanultam tovább, ahol 1972-ben szereztem meg a diplomámat.

• Hogyan kerültél Gödöllőre Szarvasra, ahol tulajdonképpen az első, egyben az utolsó munkahelyedre léptél be?

– Már az egyetemen részt vettem a vízgépészeti laborban végzett kísérletekben, majd, amikor a szarvasi Öntözési Kutatóintézet (ÖKI) vezetői végzős hallgatókat kerestek az intézetbe, örömmel jelentkeztem. A végzést követően el is kezdtem a munkát, mint tudományos segédmunkatárs. Feladatom elsősorban különböző esőztető öntözőberendezések vizsgálata volt. 1974-ben a

Gödöllői Agrártudományi Egyetemen vízgépész szakmérnöki oklevelet szereztem, aktívan ismerkedtem a számítástechnikával és tanultam az angol nyelvet. Jelentős fordulatot hozott az 1975-ös esztendő, amikor a szarvasi Haltenyésztési Kutatóintézet, a HAKI felajánlott egy gépészmérnöki állást, hogy vegyek részt a haltermelés műszaki fejlesztésében egy FAO programhoz kapcsolódva. Elfogadtam az állást, mert ezen a területen is jól hasznosíthattam vízgépészeti ismereteimet és nagy kihívás volt számomra új területen, a haltermelésben úttörő munkát végezni nemzetközi szinten is, mert a műszaki fejlesztés a haltermelésben világviszonylatban is új volt. A FAO is segítette a „továbbképzésemet”, és hat hónapos ösztöndíj keretében tanulmányozhattam a recirkulációs rendszerek működését Norvégiában, Németországban, és az USA-ban.

• Jó hogy említed a FAO-t, mert több magyar halászatai szakemberrünknek volt lehetősége a FAO révén a bolygó szinte mindegyik földrészén „terjeszteni” a magyar halgazdálkodás innovatív megoldásait. Ezek szerint Te is részese voltál ennek...

– A HAKI-ban kezdetben a kísérleti üzem gépészmérnöke, majd vezetője voltam, később tudományos osztályvezetőként, igazgatóhelyettesként dolgoztam. A FAO szakértőjeként 1980-tól több fejlődő országban dolgoztam Ázsiában, Latin Amerikában és Afrikában. Szakértői munkámmal hozzájárultam ahhoz, hogy Magyarország aktív szereplője maradt a fejlődő országokban folyó akvakultúra fejlesztési programoknak. Munkásságom azonban alapvetően a hazai halgazdálkodás fejlesztését szolgálta. 1991-ben lettem az intézet igazgatója, de a menedzsment munka mel-

lett sok K+F programban vettem részt, segítettem a szakmérnök képzést. Itt említtem meg azt is, hogy aktívan részt vettem a haltermelők szövetségének munkájában is, korábban a Haltermosoz alelnökéként, majd később a MASZ elnöki posztot is betölthettem. 2001-ben szereztem PhD fokozatot a Debreceni Egyetemen víztakarékos és környezetbarát akvakultúra rendszerek fejlesztése témakörben.

• Milyen kihívásokkal kellett megküzdened a HAKI igazgatójaként?

– A 2012-ig, nyugdíjazásomig tartó 20 éves vezetői munkásságom során több nagy kihívással kellett megküzdeni, amelyek közül kiemelném a HAKI teljes szerkezetátalakítását 1991 és 1995 között, majd az ÖKI-nek a HAKI szervezetébe történő

A laoszi kormány kitüntetésének átvétele

integrálását 2000-ben. A szervezeti változtatások során vezérelt az évtizedek alatt létrehozott kutatási értékek megőrzése, amely utólag értékelve sikeres volt, még ha jelentős áldozatokat követelt is. Vezetői munkám során mindig kiemelt figyelmet szenteltem a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésének, illetve azon keresztül új koncepciók, innovatív rendszerek és technológiák megismerésének és hazai alkalmazásának. Öröm számomra, hogy ott lehettem és bábáskodhattam két olyan magyar sikertörténet bölcsőjénél, mint amilyen a multifunkcionális tojásgazdálkodás és a termálvízben történő intenzív afrikaiharcsa-termelés. Életem fontos szakaszának tartom, hogy részese lehettem annak a folyamatnak, amelyik egy FAO projekttel indult, és következetes munka eredményeképpen a HAKI egy vidéki kutató állomásból az akvakultúra fejlesztés Európa egyik vezető intézményévé vált, amit világszerte is elismertek.

• **Számos szakmai kitüntetéssel, címmel ismerték el a magas szintű munkádat...**

– Így igaz, büszkén mondhatom, hogy a munkásságomat itthon és külföldön is elismerték. Nyugdíjba vonulásom alkalmából megkaptam a „Magyar Érdemrend Tiszti-keresztje” kitüntetését, majd 2020-ban a hazai akvakultúra legmagasabb kitüntetését a „Pro Aquacultura Hungariae” díjat. Szűkebb pátriában a „Szarvas Városért” kitüntetéssel ismerték el munkásságomat, illetve a Víz-Hal-Ember Alapítványtól megkaptam az „Ember a Halért” díjat. Európai szinten is elismerték az akvakultúra fejlesztés területén végzett tevékenységemet. Az Európai Akvakultúra-termelők Szövetségétől, a FEAP-tól 2015-ben megkaptam az „Európai Akvakultúra Kiválósága” díjat, majd 2019-ben a magyar és a lengyel szakmai kapcsolatok erősítése érdekében végzett munkámért a lengyel „Stanisław Sawkowicz” díjat. Az akvakultúra fejlesztésben végzett munkám elismerése volt az is, hogy a Debreceni Egyetem tiszteletbeli egyetemi tanárnak, a Szent István Egyetem (SZIE) tiszteletbeli egyetemi docensnek nevezett ki. Felkerültem a SZIE Halgazdálkodási Tanszékének emléktáblájára, amelyiken a hazai halgazdálkodás fejlesztésében kiemelt szerepet játszó szakemberek nevét tüntetik fel. Az Ukrán Agrártudományok Akadémiája 2002-ben felvett a külföldi tagjai közé.

• **Beszéljünk jelenlegi aktivitásaidról. Ma sem tudsz otthon ülni...**

– Nézd, amíg tenni tudok az ágazatért, addig nem teszem le a lantot. Nyugdíjazásom csak formális esemény volt, mert ma is ugyanolyan aktív vagyok a különböző akvakultúra fejlesztéshez kapcsolódó programokban, mint korábban. A Vitafort Zrt. megbízásából az akvakultúra fejlesztésén túlnyúló olyan programok menedzsmentjében veszek részt, mint az élelmiszer-ellátás fejlesztésére irányuló magyar kötött segélyhitel programok Laoszban. 2008-ban indult az első program, és a múlt év végén zárult a harmadik. Előkészítés alatt áll azonban a laoszi program folytatása, illetve a Vitafort Zrt.-vel dolgozunk új projektek előkészítésén más régiókban is. A MATE-AKI-HAKI-ban, mint nemzetközi tanácsadó, segítem a nemzetközi kapcsolatok ápolását. Folytatom a Halászat folyóirat főszerkesztői munkáját, ami bővült a Halászat-Tudomány elektronikus folyóirat megjelentetésével. A NACEE és a HUNATiP elnökeként több akvakultúra fejlesztési projekt előkészítésében és végrehajtásában veszek részt magyar intézmények és szakemberek bevonásával.

• **Nemzetközi kapcsolataidban kiemelt szerepe van Laosznak, amelynek magyarországi tiszteletbeli konzulja is**

vagy. Munkád elismeréseként nemrégiben laoszi kormánykitüntetés is kaptál. Hogyan lettél tiszteletbeli konzul, és mi a teendője a tiszteletbeli konzulnak? Úgy gondolom, hogy ezzel egyértelműen viszed tovább a Woynárovich, Csávás örökséget.

– Laosz fontos szerepet játszik életemben. 1980-ban dolgoztam először Laoszban, mint FAO szakértő. Érdekesképpen megjegyzem, hogy már középiskolás koromban is voltak laoszi osztálytársaim, akikkel 1962-ben egy kollégiumban laktam Budapesten. Az utóbbi több, mint 40 évben rendszeresen jártam Laoszba és részt vettem különböző halászat- és agrárfejlesztési programokban. Tavaly megtisztelő volt számomra, hogy fogadott *Saleumxay Kommasith* miniszterelnök-helyettes, egyben külügyminiszter, aki azt mondta, hogy legalább annyira laoszinak tekint, mint magyarnak. 2014-től vagyok Laosz tiszteletbeli konzulja Magyarországon, és segítem a két ország közötti gazdasági, tudományos és kulturális kapcsolatok erősítését. 2019-ben a laoszi kormány a „Laosz Fejlesztésért” kitüntetés adományozta számomra a két ország közötti együttműködés erősítésének érdekében végzett négy évtizedes munkámért. Úgy érzem, hozzájárultam ahhoz, hogy Magyarország és Laosz közötti együttműködés olyan szintre emelkedett, hogy a két ország miniszterelnökei stratégiai együttműködést írtak alá 2019-ben. Az együttműködés alapja az a Laosznak nyújtott több évtizedes magyar szakmai támogatás, ami hozzájárul ahhoz, hogy Laosz kikerül a világ „Legkevésbé Fejlett” országainak köréből. A nemzetközi szakmai együttműködések között az ázsiai régió stratégiai fontosságú, hiszen Ázsia adja a világ akvakultúra termelésének 91 százalékát. Alap-

vető fontosságú azonban a „saját régiókon”, Európán belüli szakmai kapcsolatok ápolása és erősítése.

• **Tavaly magas kitüntetés kaptál az Európai Akvakultúra Társaságtól az EAS-tól. Hogyan kapcsolódtál e szervezet munkájába?**

– Jó szakmai kapcsolatok csak egymást ismerő és megértő, egymáshoz alkalmazkodó és egymást önzetlenül segítő emberek között jöhet létre. Így a szakmai kapcsolatok erősítése során az olyan filantróp közösségi szervezetek munkájában is aktívan vettem részt, mint amilyen az Európai Akvakultúra Társaság (EAS), amelynek többségében magánszemélyek a tagjai a bolygó több, mint 50 országából. A társaságnak 2006–2008 között az egyetlen kelet-európai elnöke voltam. A 2023. évi EAS konferencián kapott „Örökös tagság” elismerés azt fejezte ki, hogy a nyugdíjba vonulásomat követően, még 75 éves koromban is aktív vagyok a szakmában, és tovább segítem a szakmai, illetve emberi kapcsolatok erősítését az európai akvakultúra szolgálatában. A Világ Akvakultúra Társaságának (WAS) két magyar örökös tagja van *Woynárovich Elek* és *Csávás Imre* személyében. Most az Európai Akvakultúra Társaságnak is van magyar örökös tagja, ami jelzi hazánk aktív részvételét a nemzetközi akvakultúra fejlesztésben.

• **Tavaly decemberben, a MA-HAL közgyűlésén a HUNATiP nevében együttműködési megállapodást írtatok alá. Miért fontos ez az együttműködés?**

– A HUNATiP-et, vagyis a Magyar Akvakultúra Technológiai és Innovációs Platformot, mint egyesületet 2020-ban alapította tíz olyan szakember, aki a hazai akvakultúra innovációjában aktív szerepet játszik, és többségük e területen meghatározó intéz-

Néhány haltermék 2024. év 8. heti bruttó fogyasztói ára (Ft/kg)

	Élő ponty	Friss					
		pontyszelet	bőrös afrikai harcsa file	busa törzs	busa szelet	lazac file	
Fogyasztói piacok, értékesítő helyek	Bp. Fővám téri csarnok	2500	3900	4200*	2700	2700	7500
	Bp. Lehel téri csarnok	2350	4200	4200	2100	2000	9400
	Kecskemét	2500	3990	4700*	-	2200	7990
	Pécs	2590	4090	4990*	-	2990	-
	Székesfehérvár	-	4390	4490*	-	2150	7990
	Győr	-	3990	3590	1890	2150	7990
	Debrecen	1990	3980	4450*	2300	2300	6235
	Szolnok	2000	2940	-	1570	1570	-
	Békéscsaba	2390	4390	4950*	2290	2890	8490
	Gyula	2050	3800	3700*	2300	2400	-
	Nagykanizsa	2290	4190	5190*	1590	2290	9890
	Kaposvár	2200	3750	4400*	2200	2750	8900
	Keszthely	2290	4190	5190*	1590	2290	9890
	Balatonboglár	1880**	3830	3875*	-	1653	6815
Szeged	3290	4490	6290*	3690	3990	11 590	
Üzletek 2024. 2. 20.	budaörsi Auchan	1899	3699**	3899**,**	-	2499**	9299
	budaörsi METRO	1899	3499**	3599*	-	-	7989

*nyüzött, **akciós ár

Forrás: AKI felmérés

▶ ményekben dolgozik. A HUNATiP „tükörplatformja” az Európai Akvakultúra Technológiai és Innovációs Platformnak (EATiP), amely szervezet az európai akvakultúra innováció „zászlóshajója”. Magyar intézmények, nevezetesen a MATE-AKI-HAKI és a GATE Halgazdálkodási Tanszékének szakemberei az EATiP megalakulásától aktív résztvevői az európai szervezetnek, és egy „magyar platform” már 2008-ban létrejött, amely klaszterként működött. A HUNATiP jogi személyként történő létrehozásának egyik fő indoka az volt, hogy részt vehessen az európai akvakultúra innovációjára irányuló uniós pályázatokban. Megjegyzem, hogy az EATiP 16 tükörplatformja között a HUNATiP az egyetlen kelet-európai szervezet. A HUNATiP a hazai halgazdálkodás innovációját a következőkkel segíti: szakmai kiadványok megjelenítése nyomtatásban, illetve elektronikus úton; szakmai rendezvények szervezése; és akvakultúra fejlesztési projektek előkészítése és végrehajtása. A HUNATiP alakulásától kezdődően törekszik arra, hogy az innovációt segítő tevékenységet az ágazati szereplőkkel szoros együttműködésben végezze, akár úgy, hogy azok tagjaivá váljanak az egyesületnek, illetve úgy, hogy azokkal

megállapodást köt. Ennek teremti meg az alapját a két szervezet elnöke által a legutóbbi MA-HAL közgyűlésen aláírt stratégiai megállapodás.

• **Végezetül engedj meg egy személyes kérdést: foglalkozol-e az utódlással? Több nemzetközi szervezetben vezető tisztséget töltesz be, gondoltál-e már a visszavonulásra?**

– A teljes visszavonulásra nem gondolok, és azt hiszem nem is fogok soha, hiszen a munka, a kitűzött szakmai feladatok elvégzése tartja életben az embert. A terhelés csökkentése azonban fontos, mert a természet rendjéhez igazodni kell. Annak örülök, hogy egy kicsit az „életművemnek” tekintett HAKI, és az abból „kinőtt” ÖVKI kollektívái az ágazatok iránt egyre nagyobb elkötelezettséggel végzik a munkájukat. A NACEE (Kelet és Közép Európai Akvakultúra Központok Hálózata) létrehozásának szorgalmazója voltam, és annak 2004-ben történt megalakulása óta elnöke vagyok. A NACEE sokat segített abban, hogy a kelet-európai nem uniós országok kapcsolódjanak az európai akvakultúra fejlesztési programjaihoz, illetve abban is, hogy a kelet-európai édesvízi akvakultúra nagyobb nemzetközi elismerést kapjon. A NACEE

Magyarországon bejegyzett egyesület, a FAO halászati tanácskozásainak állandó meghívottja, és egy hasonló ázsiai szervezetnek a NACA-nak társult tagja, így Magyarország a NACEE révén a nemzetközi akvakultúra fejlesztés elismert szereplője. A NACEE, mint nonprofit egyesület olyan uniós pályázati konzorciumoknak is tagja lehet, amelyekben egyes intézmények nem vehetnek részt. Fontosnak tartom tehát a NACEE működtetését, illetve megerősítését. De ebben a munkában már egyre kevésbé tudok részt venni, ezért dolgozom az utódlásomon, ám, mint „alapító atya” szeretnék ott maradni a háttérben. A HUNATiP viszonylag új szervezet, ezért fontos, hogy kialakuljon, illetve megerősödjön egy működési rend, egy kapcsolatrendszer, és beinduljanak az ágazati innovációt segítő programok és projektek. Ezért fontosnak tartom, hogy a kezdeti időszakban legyen egy mindenki által elfogadott, tapasztalt vezető. Miután a HUNATiP-et a hazai akvakultúra innovációjában élenjáró, elkötelezett szakemberek alapították, akik az egyesület menedzsmantijában is részt vesznek, úgy érzem, hogy az utódlásom nem jelent majd problémát.

(HAJTUNGY)

(Folytatás a 3. oldalról)

igényeinek, és egyúttal szeretnék megővni a halasvizek biodiverzitását is” – mondta Szabó Ferenc, az eszközt megalkotó ESH Kft. fejlesztési igazgatója, kiemelve, hogy a rendszer műszerészek, informatikus mérnökök, agrármérnökök és biológus szakértők közös gondolkodásának és többéves fejlesztőmunkájának eredménye.

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet és az MBH Bank együttműködésének – amelynek keretében a bóját is bemutatták – legfőbb célja a magyar haltenyésztés hatékonyabb banki finanszírozása, versenyképességének növelése, ezzel összefüggésben pedig a hazai tenyésztésű édesvízi halak fogyasztásának népszerűsítése is. „Mindennek pedig a termelés biztonsága az egyik alapja, amelynek fenntartásában fontos szerepe van a technológiának és az innovációnak” – hangsúlyozta Mezei Dávid. Hozzáfűzte, hogy az MBH Bank a halágazat számára hamarosan megnyíló európai uniós pályázatok finanszírozása révén is jelentős szerepet kíván betölteni a halgazdálkodás további fejlesztésében. A MAHOP+ program hozzávetőleg 20 milliárd forintos keretében gépkorszerűsítésre, termelési célú beruházások megvalósítására, és a termékpálya diverzifikációjának részeként a feldolgozókapacitások fejlesztésére is lehetőség nyílik majd.

Az MBH Bank Nyrt.

Az MBH Bank Magyarország egyik vezető hitelintézete. A modern, univerzális bank célja, hogy mindenki számára elérhető, korszerű pénzügyi szolgáltatásaival, folyamatosan bővülő termékpalettájával kiszolgálja a lakossági- és vállalati-intézményi ügyfeleit egyaránt.

Az MBH Bank, mely a legtöbb bankfiókkal rendelkezik Magyarországon, közel kétféle lakossági és vállalati ügyfelet szolgál ki. Összesített mérlegfőösszege meghaladja a 10 737 milliárd forintot. A banknál elhelyezett betétállomány több mint 6500 milliárd forintot tesz ki, míg a bruttó hitelállomány megközelíti az 5000 milliárd forintot.

A banknak számos szegmensben meghatározó a piaci pozíciója, a többi között a vállalati szegmensben, azon belül is a mikro-, kis- és középvállalati hitelezésben, a lízingpiacon, az agrár- és élelmiszeripari üzletágban, továbbá széles körű pénz- és tőkepiaci, valamint befektetési szolgáltatási tevékenységet végez.

A hazai bankszektorban betöltött szerepénél, magyar háttérével és kiterjedt fióki jelenlétével fogva az MBH Bank átfogóan ismeri a hazai ügyféligényeket, törekszik a személyre szabott kiszolgálásukra, és elkötelezett a felelősségteljes bankolás, a magyar emberek, vállalkozások, a helyi közösségek és a gazdaság iránt. Stratégiai célja, hogy Magyarország egyik legmeghatározóbb bankjává váljon, és megjelenjen a nemzetközi piacokon, így a közép-kelet-európai régió országaiban is.

A Walise okosbója az MBH Bank standján a FeHoVa kiállításon